

สามเณรศึกษา

บทซัดที่ ๑

		สัมพุทโธ โลเก อุปปันโน		
ธัมมะจักกั ปะวัตเตตฺวา				
โลกัสสะ สังคะหัง กาดุง				
ติวธัง โลเก สัทธัมมัง				
อะนุปฺเพนะ สาวัตถัง				
สามะเณรานัง นิสายะ				
อะนุญญาสิ ทะสะ ลิกขา				
สามะเณรานัง ทะสังคัง				
โลเก อปฺปะกฺกิตฺตัง				
จะริตฺวา โลกะจาริกัง				
ธัมมะเทวะ ปะวัตติยัง				
ปิตฺวา เซตตะเน วะสัง				
จิตตัง กะถานุสิกขิตุง				
สามะเณเรหิ ลิกขิตุง				
ลิกขาปะทัง ภาณามะเส				

	บทสวดที่ ๑
(ลิกขาบท ๑๐)	

เตสุ จะ สามะเณเรหิ ลิกขิตุง, ปาณาติปาตา เวระมะณี, อะทินนาทานา				
เวระมะณี, อะพรหฺมะจะริยา เวระมะณี, มุสาวาทา เวระมะณี, สุรา				
เมระยัมมัสสะปะมาทักฺขณานา เวระมะณี, วิกาละโกชะนาเวระมะณี,				
นัจจะคิตฺวาทิตะวิสุกะทัสสะนา เวระมะณี, มาลาคันธะวิเลปะนะธา-				
ระณะมณฺฑะนะวิกุสะณฺฐานา เวระมะณี, อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา				
เวระมะณี, ชาตะรุประชะตะปะกฺคิคะหะณา เวระมะณีติ				

	บทซัดที่ ๒	

		เตนะ โข ปะนะ สะมะเยนะ		
สามะเณโร กัณฺฐะโก นามะ				
ญิตฺวา ตะมัตถัง ภาคะวา				
อะนุญญาสิ โข นาเสตุง				
สามะเณรานัง นาสะนะ				
กัณฺฐะกิง ภิกขุณฺเฑ ทูลิ				
ภิกขุณฺเฑวะ สันติกา				
สามะเณรัง ทะสังคิกัง				
การะณังคัง ภาณามะ เส				

	บทสวดที่ ๒
(นาสะนังคะ ๑๐)	

--

		อะนุญญาสิ โข ภะคะวา, ทะสะหิ อังเคหิ สะมันนาคะตัง
สามะเณรัง นาเสตุง, กะตะเมหิ	ทะสะหิ, ปาณาติปาตี โหติ, อะทินนทา	
ยิ โหติ, อะพรหมะจาริ โหติ, มุสสาวาที โหติ, มัชชะปายิ โหติ,		
พุทธัสสะ อะวันณัง ภาสะติ, อัมมัสสะ อะวันณัง ภาสะติ, สังฆัสสะ		
อะวันณัง ภาสะติ, มิจจาทีปฏิโก โหติ, ภิกขุณี พุสะโก โหติ,		
อะนุญญาสิ โข ภะคะวา, อิมะหิ	ทะสะหิ อังเคหิ สะมันนาคะตัง	
สามะเณรัง นาเสตุนติ,		

	บทซัดที่ ๓	

		เตนะ โข ปะนะ สะมะเยนะ		
ภิกขุสุ อปปะติสสา เจ-				
ญัตวา ตะมัตถัง ภะคะวา				
อะนุญญาสิ ทัณทะกัมมัง				
สามะเณรานัง ทัณทะกัมมะ				
วะ อะสะภาคะวุดติกา				
ภิกขุณัญญะวะ สันติกา				
กาตุง ปญจังคิกัสสะ จะ				
การะณังคัง ภาณามะ เส				

	บทสวดที่ ๓
(ทักษทกรรม ๕)	

		อะนุญญาสิ โข ภะคะวา, ปญจะหิ อังเคหิ สะมันนาคะตัสสะ
สามะเณรสสะ ทัณทะกัมมัง กาตุง, กะตะเมหิ ปญจะหิ, ภิกขุณัง		
อะลาภายะ ปะริสัักกะติ, ภิกขุณัง อะนัตถายะ ปะริสัักกะติ, ภิกขุณัง		
อะนาวาสายะ ปะริสัักกะติ, ภิกขุ อักโกสะติ ปะริภาสะติ, ภิกขุ ภิกขุหิ		
เกเทติ, อะนุญญาสิ โข ภะคะวา, อิมะหิ ปญจะหิ อังเคหิ สะมัน-		
นาคะตัสสะ สามะเณรสสะ ทัณทะกัมมัง กาตุณติ,		

สมควรแกเวลา หมุนเวียนเปลี่ยนกันไป แลวกกลับมาสวด อัชชะ มะยา				
กับ อิมินา เป็นบทสุดท้าย)				